

MARQUES DE BIBLIOTECA

En el despatx d'advocat del meu oncle, Santiago Masó i Valentí, heretat del meu avi, Rafael Masó i Pagès, i ampliat amb el del meu pare, Estanislau Aragó i Turon (aquests dos últims, procuradors dels Tribunals), les parets eren folrades de llibres que guardaven en mil volums els secrets insondables del dret i els espessos enigmes de la jurisprudència. Hi havia exemplars que es remuntaven a mitjan segle XIX, però jo n'hi havia anat *afegint de moderns: els que em van servir per estudiar dret i per exercir la professió d'advocat.*

L'any 1993, quan ja feia temps que havia deixat el dret pel periodisme, vaig entendre que aquells mil llibres, que m'estimava molt, em servien de poc i que, en canvi, podrien ser útils a

altres si es trobaven disponibles en el lloc adequat. Els vaig donar, doncs, a la UdG, que

havia posat en marxa la Facultat de Dret. Però, abans de barrejar-los com calia amb els altres volums del fons universitari, vam decidir marcar-los amb un ex-libris que n'acredités la procedència. Per dissenyar-lo es va recórrer a les rajoles amb escuts que l'arquitecte Rafael Masó i Valentí havia dibuixat per ornar l'arrambador de la casa pairal, al carrer de les Ballesteries de Girona. Aquests motius heràldics reproduïen emblemes *relatius als noms i als oficis dels Masó, i es va escollir, lògicament, la peça dedicada al jurista Santiago: la balança de la justícia envoltada per les tres lletres llatines de la paraula IVS.* En agraïment per la donació, la UdG em va regalar una reproducció en plata d'aquest escut, i em va semblar que m'atorgaven una medalla singular i exclusiva en memòria dels meus avantpassats.

NARCÍS-JORDI ARAGÓ I MASÓ

Periodista